

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนา
ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

COOPERATIVE LEARNING MANAGEMENT EMPHASIZING ROLE-PLAY ACTIVITIES
TO DEVELOP ABILITY IN ENGLISH SPEAKING FOR COMMUNICATION OF
THE FIRST-YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS

พันธชา อินทยศ* และ ปทุมรัตน์ นาคนิษฐานนัต
Puntacha Intayot* and Pathamarat Nakanitanon

สาขาวิชาวิจัยและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
Program in Research and learning management technology, Faculty of Education,
The Far Eastern University

Received: 2 May 2024

Revised: 29 June 2024

Accepted: 29 June 2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนและแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ผลการวิจัย พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.79 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 60) แต่หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ

* Corresponding author: พันธชา อินทยศ

E-mail: puntacha@gmail.com

72.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทุกคน โดยมีคะแนนการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

The aims of this study were 1) to examine students' English communicative speaking abilities before and after managing collaborative learning with role-play emphasis and 2) to study students' opinions towards the learning management. The population was 19 first-year vocational certificate students majoring in Electronics enrolled in the Listening-Speaking English course in the second semester of the 2023 academic year at Chomthong Vocational Education College, Chiang Mai Province. The research instruments included collaborative learning management plans with role-play activities, pre-test/post-test, and a questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, relative change score, and standard deviation. It was found that students' pre-test score was 45.79% lower than the specified criterion score (60%). After learning, their post-test scores were 72.65%, higher than the pre-test scores and the specified criterion score. The relative change score was at a moderate level, and their opinions towards the learning management were at a high level.

Keywords: Cooperative Learning Management Emphasizing Role-play Activities, Ability in English-Speaking for Communication, Development of Ability in English Speaking for Communication

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกต่างยอมรับและนำมาเป็นภาษาสากลของโลก ในการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ส่วนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง (อรรถนิดา หวานคง, 2559) ด้วยเหตุนี้ประเทศต่าง ๆ จึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ต้องเรียนรongsลงมาจากภาษาประจำชาติ สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้ถูกกำหนดให้เป็นรายวิชาแกน (Core Subject) ของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ โดยเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพในการสื่อสารในสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้มุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ เพื่อยกระดับอาชีวศึกษาไทยสู่สากล (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562) โดยเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และโดยมีปัญหาสำคัญของนักเรียน ปวช. คือ ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร ทั้งนี้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (Vocational Nation Education Test: V-NET) พบว่าคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนต่ำลง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562) ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากรูปแบบหรือวิธีการจัดการการเรียนรู้ที่ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเท่าที่ควร ดังนั้นหลักสูตรที่เปิดสอนจึงมีจุดเน้นการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ (Communicative Language Teaching: CLT) ตามแนวความคิดการพัฒนาเพื่อใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของ Mitchell (1994) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในวิชาชีพต่อไป

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝน จำเป็นต้องเกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป เนื่องจากภาษาเป็นการสื่อสาร วจนภาษาและอวัจนภาษา ผ่านกระบวนการสื่อสารประกอบด้วยผู้พูด และผู้รับ เพื่อให้มีการตอบสนอง แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น (Chaney & Burk, 1998) จึงต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ ซึ่งพบในการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มจะช่วยให้สมาชิกเกิดการแลกเปลี่ยนด้านความรู้ ความคิดและความรู้สึก การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะทำให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลที่มีทักษะความสามารถที่แตกต่างสามารถร่วมมือช่วยเหลือกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

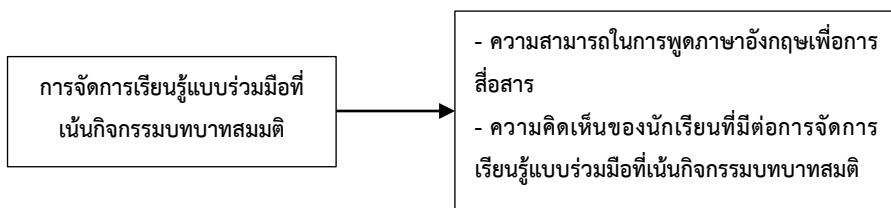
สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (บุศรา โชมพัตร, 2563) การจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดความเข้าใจถึงความรู้สึกพฤติกรรมของทั้งตนเองและของผู้อื่น ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่แสดงออกมา (ทศนา แคมมณี, 2566)

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงเห็นความสำคัญในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติมาพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งผู้วิจัยได้พบปัญหาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ ผลของการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาต่อยอดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สำหรับการจัดการเรียนรู้ 5 สัปดาห์ ดังต่อไปนี้

สัปดาห์ที่ 1 Shopping: การซื้อสินค้า

สัปดาห์ที่ 2 Food: ในร้านอาหาร

สัปดาห์ที่ 3 Emotion: การบอกความรู้สึก

สัปดาห์ที่ 4 Health: การเจ็บป่วย

สัปดาห์ที่ 5 Free time and Hobbies: เวลาว่างและงานอดิเรก

โดยในแต่ละแผนมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นเตรียมความพร้อม ในขั้นตอนนี้ครูแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียน แนะนำบทเรียน และแบ่งกลุ่ม

ขั้นนำเสนอ ครูสอนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค มารยาทการสื่อสาร นักเรียนทำงานกลุ่มเพื่อระดมความคิดในการแต่งประโยคโดยผู้สอนกำกับดูแลและให้คำแนะนำ และนักเรียนแสดงบทบาทสมมติ ประเมินและสรุปผลการเรียนรู้ โดยครูประเมินและให้คำแนะนำ และผู้สอนและผู้เรียนสรุปผลการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นตอนเตรียมความพร้อม

ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ได้ดำเนินการตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในการสอน จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผน โดยมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.47$, $S.D.=0.67$)

2.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย แบบ

ทดสอบตอบคำถามรายบุคคล ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

2 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถตอบคำถามได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

1 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถตอบคำถามได้แต่ไม่สมบูรณ์

0 คะแนน หมายถึง นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้

จากนั้นนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา และทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่า IOC เท่ากับ 1

2.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับใช้วัดความสามารถหลังเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubric Scale) 4 ด้าน ด้านละ 5 คะแนน รวม 20 คะแนน และให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 1

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นโดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการสอน ด้านรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ และด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถามความคิดเห็นกับการเขียนข้อคำถาม แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่า IOC ซึ่งได้เท่ากับ 1

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับประชากรด้วยแบบทดสอบและแบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน ไปดำเนินการศึกษากับประชากร

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับประชากรด้วยแบบทดสอบและแบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน

4. นำผลคะแนนทดสอบความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และเขียนรายงานการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์คะแนนสอบก่อนและหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ได้คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนเทียบกับเกณฑ์ (ร้อยละ 60)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนสอบ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	คิดเป็นร้อยละ
ก่อนเรียน	45.79	1.34	60	5	26.31
หลังเรียน	72.65	1.87	60	19	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนมีคะแนนสอบเฉลี่ยร้อยละ 45.79 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด หรือต่ำกว่าร้อยละ 60 แต่หลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนสอบเฉลี่ยร้อยละ 72.65 สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน โดย นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคะแนนผ่านเกณฑ์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31

4.2 วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน แปลผลโดยใช้เกณฑ์ของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2538 อ้างถึงใน พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2565) ดังนี้

75.51 ขึ้นไป หมายถึง พัฒนาการระดับสูงมาก

50.51 - 75.50 หมายถึง พัฒนาการระดับสูง

25.51 - 50.50 หมายถึง พัฒนาการระดับปานกลาง
1.00 - 25.50 หมายถึง พัฒนาการระดับต้น
0 หมายถึง ไม่มีพัฒนาการ

ตารางที่ 2 ระดับพัฒนาการสัมพัทธ์หลังการจัดการเรียนรู้

จำนวนนักเรียน	คะแนน (ร้อยละ)	ระดับพัฒนาการสัมพัทธ์
9	47.37	พัฒนาการระดับสูง
10	52.63	พัฒนาการระดับปานกลาง
19	50.41	พัฒนาการระดับปานกลาง

หมายเหตุ: N = 19

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 50.41) โดยนักเรียนจำนวน 9 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ในระดับสูง (ร้อยละ 47.37) และนักเรียนจำนวน 10 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.6)

4.3 วิเคราะห์คะแนนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนจากแบบประเมินตามเกณฑ์การพูดทั้ง 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์คะแนนความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

แผน	ด้านความ คล่องแคล่ว (ร้อยละ)	ด้านการ ออกเสียง (ร้อยละ)	ด้านคำศัพท์ (ร้อยละ)	ด้านการใช้ กลยุทธ์ในการ สื่อสาร (ร้อยละ)
1. Shopping	71.58	76.84	74.74	68.42
2. Food	62.11	60.00	69.47	68.42
3. Emotion	77.89	74.74	74.74	58.95
4. Health	74.74	69.47	72.63	77.89
5. Free time and Hobbies	76.84	74.74	73.68	67.37

4.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นบทบาทสมมติ คำนวณค่าเฉลี่ย (μ) และคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ

ความคิดเห็นของนักเรียน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.68	0.45	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรมการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	4.61	0.49	มากที่สุด
3. ด้านรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	4.63	0.46	มากที่สุด
4. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	4.67	0.46	มากที่สุด
รวม	4.65	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

สรุปผลการวิจัย

- ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมตินักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.79 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ร้อยละ 60 และหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าเกณฑ์ทุกคน โดยมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 50.41 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พัฒนาการระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 14.53 จากคะแนนเต็ม 20 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้
- ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

- ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการศึกษาค้นพบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว

ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้น ซึ่งอาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมตินั้นสามารถช่วยพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในกระบวนการกลุ่มที่มีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันช่วยให้นักเรียนสามารถคิด วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นออกมาได้เป็นอย่างดี ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการจำลองสถานการณ์หรือเหตุการณ์บทบาทของตัวละครนั้น นักเรียนสามารถจดจำและซึมซับความรู้สึกร่วมจากการสวมบทบาทของตัวละครแต่ละตัวนั้น ถ่ายทอดออกมาผ่านท่าทาง อารมณ์ ความรู้สึก การสื่อสารภาษาอังกฤษออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของประโยคภาษาอังกฤษนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Harmer (1992) ได้กล่าวไว้ว่าการพูดภาษาอังกฤษไม่ใช่แค่ความรู้ในภาษาเพียงอย่างเดียว ความสามารถในการสื่อสารสร้างประโยคทางภาษา และเข้าใจจุดสำคัญของภาษา เพื่อแสดงออกทางด้านการสื่อสาร เรื่องของน้ำเสียง ระดับการพูด ท่าทางและความรู้สึก เข้าใจการสื่อสารให้ตรงกับบริบทและสถานการณ์ ซึ่งรูปแบบการร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติเสริมสร้างบริบทที่เอื้อให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และผลการศึกษา ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี คำภาชี (2564) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จากผลการวิจัยพบว่า การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีผลต่อการพัฒนาทักษะด้านการพูดของนักเรียน เฉลี่ยแล้วผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีหลังการใช้แผนการสอนแบบกิจกรรมบทบาทสมมติ ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับผลคะแนนหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2 เรื่อง Food นั้น แม้ว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 แต่คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ประเมินในแผนการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งอาจเนื่องมาจากกลุ่มคำศัพท์ในบทเรียนเรื่องอาหารนี้เป็นกลุ่มคำศัพท์ที่อยู่ในวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งนักเรียนไม่คุ้นชินหรือพบเจอในชีวิตประจำวันจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และนำไปใช้ การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กันเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนภาษาจึงต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษา วัฒนธรรมและบริบทสังคมด้วย (Stern, 1983)

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นบทบาทสมมติ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการ

วิจัยของ สมฤดี คำภาชี (2564) ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกด้าน กิจกรรมนี้จึงเหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมโดยตรงในการทำกิจกรรมการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกัน (Akmal, 2018) และนักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกัน (Puspitorini, 2018)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรเพิ่มเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ก่อนเข้าสู่ขั้นตอนกิจกรรม ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความพร้อม และเกิดความสนุกสนานและความมั่นใจในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติหลังการเรียนเนื้อหา โดยเนื้อหาที่มีคำศัพท์ที่ยาก ผู้สอนอาจให้เนื้อหาคำศัพท์ของบทเรียนและความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องให้ผู้เรียนศึกษาก่อนเข้าชั้นเรียน

1.2 ในการจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนที่มีพื้นฐานและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาดีขึ้น สำหรับนักเรียนบางคนที่ไม่ค่อยพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีการจับคู่ แบ่งกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนทำให้คนที่มีความเข้าใจคำศัพท์ที่ดีสามารถใช้ภาษากายช่วยกระตุ้นให้คู่หรือกลุ่มของตน พูดสื่อสารภาษาอังกฤษออกมาได้ ทำให้การทำกิจกรรมบทบาทสมมติสามารถสนทนาดำเนินต่อไปได้ ในการจัดกิจกรรมควรให้ผู้เรียนที่เก่งและอ่อนด้านการพูดภาษาอังกฤษมีโอกาสทำกิจกรรมคู่กันด้วย

1.3 ในการจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมค่อนข้างมาก จึงควรคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้สอนสามารถกำกับดูแลและให้คำปรึกษาผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง แต่หากเป็นการจัดการเรียนการสอนในกรณีที่ชั้นเรียนมีผู้เรียนจำนวนมาก ผู้สอนอาจต้องปรับวิธีการดำเนินกิจกรรม เช่น มอบหมายการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาค้นคว้านวัตกรรมที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนด้านความสามารถและความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือที่เน้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ไปพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสำหรับในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามบริบทสถานการณ์ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทิตินา แชมมณี. (2566). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุศรา โขมพัตร. (2563). **ผลของการจัดการเรียนรู้แบบใช้ทีมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชญ์สินี ชมภูคำ. (2565). **เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาสถิติเพื่อการวิจัย TLR302**. เชียงใหม่: สาขาวิชาวิจัยและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทิร์น.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2562). **รายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562**. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2565, จาก <http://www.niets.or.th/>.
- สมฤดี คำภาชี. (2564). **ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2562). **หลักสูตรสมรรถนะแกนกลางประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.** สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2565, จาก <https://bsq.vec.go.th/>.
- อรรชนิดา หวานคง (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. **วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร**, 7(2), 303-314.
- Akmal. (2018). The effect of Role-Play method in English speaking Skill. **Journal of Science and Social Research**, 1(1), 48-52.

- Chaney, A.L., & Burk, T.L. (1998). **Teaching Oral Communication in Grades K-8**. Boston: Allyn and Bacon.
- Puspitorini, F. (2018). The influence of role play on student's English speaking skill at ninth grade of SMP negeri 9 bekasi. **Journal of English Language and Education**, 4(1), 21-27.
- Harmer. (1992). **The practice of English language teaching**. New York: Longman.
- Mitchell, R. (1994). **The communicative approach to language teaching**. New York: Routledge.
- Stern, H. H. (1983). **Fundamental Concepts of Language Teaching**. New York: Oxford University Press.